

Uvidenhed har alvorlige følger

Stammen kan være et alvorligt problem for den enkelte. Det forekommer os i foreningen så indlysende, at vi tit glemmer, at det er nødvendigt at fortælle det til andre, for at de også kan forstå det. Men for mennesker, der ikke stammer, eller som ikke har et specielt dybtgående kendskab til stammen, er stammen meget ofte blot en talefejl. Man opfatter måske stammen som en kuriøs foreteelse, men så heller ikke mere. Mange, der ikke selv stammer, kan tit fortælle noget i stil med: ”Jeg hakker og stammer da også selv i det en gang imellem, og det er da ikke noget særligt”.

For den, der ikke stammer, er stammen ikke noget særligt. For den, der stammer, kan stammen være en møllesten om halsen, et helvede på jorden. Barndom, skolegang, ungdom og voksenliv har for mange været en perlekæde af undgåelser, af nederlag, af fornægtelser, af de uendeligt mange ord, der blev tænkt, men som ikke blev sagt, af personligheden, der ikke blev udtrykt, men lukket inde i en verden fuld af ord, som andre ikke hørte.

For mange, der stammer, har stammebehandling vist sig som den frelsende engel, der har hjulpet med til at fjerne møllestenen og fornægtelserne, som har lukket ordene ud, så andre også kunne høre dem. Ordene lød måske ikke alle lige perfekt, men de kom ud, og andre mennesker hørte dem og forstod dem og forstod pludseligt hvor mange ord, der hidtil havde været skjult.

Det er ikke alle og enhver beskåret at give en stammebehandling, der kan give gode resultater. God behandling er en meget fintfølelse kombination af behandlerens kompetence, stammerens problemer og ressourcer, og de rammer, hvori behandlingen foregår. Alle tre forudsætninger skal være til stede. Man kan være nok så kompetent som stammebehandler, finder behandlingen ikke sted i de rigtige rammer, bliver resultatet i bedste fald middelmådigt.

De fleste politikere er mennesker, der ikke stammer. De har sikkert andre møllesten om halsen, men de kender ikke stammens møllesten, og de kender ikke stammerens fornægtelse af sin egen møllesten.

Derfor er det ikke noget under, at amtspolitikere sløjfer en enestående behandlingsmulighed i Århus. Derfor er det ikke noget under, at kommunalpolitikere opsiger Københavns Kommunes samarbejde med videnscentrene, herunder Dansk Videnscenter for Stammen.

I Århus undskylder politikerne sig med, at man stadigvæk har et godt behandlingstilbud. Argumentet svarer til, at man skulle gå til sin praktiserende læge for at få et brækket ben sat sammen. Selv om den praktiserende læge måtte være nok så kompetent, så har han ikke i sin praksis rammerne til at kunne sætte brækkede ben sammen, derfor vil resultatet blive middelmådigt.

I København vil man oprette sin egen videnscenterfunktion tilsyneladende uden at have gjort sig klart, at videnscentrene i sin tid blev oprettet netop for at afbøde de ulemper, som decentraliseringen af behandlingen medførte. Et videnscenter for stammen, der alene skal dække behovet i Københavns Kommune, vil således for det første være udtryk for en politisk kovending. For det andet er selv et landsdækkende videnscenter på stammeområdet en meget lille enhed, og et videnscenter, der alene skal dække Københavns Kommunes behov, vil næppe være til at få øje på.

Problemet for de blandt os, der stammer er, at politikerne træffer deres beslutninger uden at vide. De ved ikke, at stammen er andet og mere end blot en lille talefejl. De ved ikke, at stammen og stammebehandling skal tages alvorligt.

Her har Foreningen for Stammere i Danmark en stor opgave: At vise omverdenen, at stammen skal tages alvorligt, at stammebehandling skal tages alvorligt for at kunne lykkes.

Hermann Christmann